

קי'ב

نم זה המומר נאמר בא"ב, בכל פסק שמי אותיות ובשניהם שלוש, ומספר על מדרות מוכות שיבור לו אדם והיאך יון צדקה ושכחו שלא יצטרך לבריות:
א הליליה | אשר־איש ירא את־יהוה במצותו חפי מארך: ב גבור הארץ יהיה זרעך דoor
ישרים יברך: ג הוזענשר בביתו יצדקתו עמידת לעדר: ד רוח בחשך אור לישרים חנון
ורחום יצדקיק: ה טוב־איש חנון ומיליה יבלבל דבריו במשפט: ו בידיעותם לא־ימוט לובך
עוותם יהיה צדיק: ז משמוועה רעה לא יירא נכוון לבו בטח ביהוה: ח סמוך לבו לא יירא
עד אשר־יראה בצריו: ט פער ו נתן לאביוונם צדקתו עמידת לעדר קרנו תרומים בכבוד:
ר רשות יראה ובעט שגנו יתפרק ונמס תפאות רשעים תאבר:

קי'ג

בו יסופר נפלאות מיציאת מצרים:

א הליליה | הלילו עברי יהוה הילו את־שם יהוה: ב יחי שם יהוה מברך מעתה ועד־עולם:
ג ממזרח־شمץ עד־מבואו מהלל שם יהוה: ד רם על־כל־גויים | יהוה על השמים בבודו:
ה מי ביהנה אלהינו המגביתו לשבת: ו המשפט לראות בשמים ובארץ: ז מקומי מעקר
הלו מאשפת ירים אביוון: ח להושיבי עם־נדייכים עם נריבי עמו: ט מושיבי | עקרה הבהית
אם־תבנין שמחה הליליה:

אגרות קודש

ב"ה, ט"ו סיון, תש"ט
 ברוקליון.

שלום וברכה!

בمعנה למכתבו מה' סיון, בו כותב אודות הצעת נכבדות ושהיא יראת שמים וכוכו.

ובמ"ש אודות החילוק בגיל, אין זה נוגע בנדוון דיין כלל וכלל.

ובמ"ש שאין לו הריש וכוכו, עליו לבחון השינוי שחל בין פעם הראותונה שנפגשו ולאחר כמה פעמים שנפגשו, ובאם חלה הזזה לקירוב, הרי זה נזון מקום לומו, שיגדל השינוי הלק וטוב.

והשם יתברך המשגיח על כאו"א בהשגחה פרטית, ינחוו טוב לפניו בGESIMOT וברוחניות גם יחד.

ברכה לבשו"ט,

בשם כי"ק אדמוני שליט"א
 מזכיר